

ସୁକନ୍ୟା ହୋଲିକା ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍

ବିନାମ

ଜୟେଶ ଏଚ୍. ପାଣ୍ଡା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଏପ୍ରିଲ 14, 2003

[ଏମ୍. ବି. ଶାହ ଏବଂ ଅରୁଣ କୁମାର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ୱୟ]

ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏବଂ ସମାଧାନ ଅଧିନିୟମ, 1996 — ଧାରା 8 — ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତି ଥିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କରିବାର କ୍ଷମତା — ଭାଗୀଦାରୀତାର ଭଙ୍ଗ — ଜଣେ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭାଗୀଦାରୀତା ଭଙ୍ଗ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା — ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ଆବେଦନ — ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ଖାରଜ — ଯଥାର୍ଥତା — ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେଲା: ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ ପାରମ୍ପରିକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିରେ ଥିବା ପକ୍ଷମାନେ ଧାରା 8(1) ଏବଂ 8(2) ଅଧୀନରେ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ ନ କରିଥିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିବାଦର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ଦେଖାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିକାରୀତାକୁ ବାଦ ଦେଇନଥିବାରୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶରେ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିର ପରିସର ବାହାରେ ଥିବା କୌଣସି ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କରେ ମକଦ୍ଦମା ଆରମ୍ଭ କରାଯାଏ ଏବଂ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିର ପକ୍ଷ ନଥିବା କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ଥାଆନ୍ତି, ସେପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଧାରା 8 ଲାଗୁ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହାଛଡ଼ା, ମକଦ୍ଦମାର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ବିଭକ୍ତ କରି ତାହାର କିଛି ଅଂଶକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶକୁ ଦେଖାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଇଁ ରଖିବା ଅନୁମତିଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଧାରା 8ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଧାରା 89ର ଆଶ୍ରୟ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ — ଦେଖାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908 — ଧାରା 89 ।

ଶବ୍ଦ ଏବଂ ବାକ୍ୟାଂଶ:

“ଏକ ବିଷୟ” — ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏବଂ ସମାଧାନ ଅଧିନିୟମ, 1996ର ଧାରା 8 ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଫ୍ଲଟ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଭାଗୀଦାରୀ ଚୁକ୍ତି କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଚୁକ୍ତିରେ ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ ରହିଥିଲା । ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ

ବିବାଦ ଉପୁଜିଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଭାଗିଦାରୀ ସଂସ୍ଥାର ଭଙ୍ଗ ଏବଂ ହିସାବନିକାଶ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିବିଧ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିବାଦୀୟ ପ୍ଲାଟଗୁଡ଼ିକର କ୍ରେତାମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମଧ୍ୟ ବିବାଦ ଉତ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏବଂ ସମାଧାନ ଅଧିନିୟମ, 1996ର ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ, କାରଣ ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର ହୋଇସାରିଛି ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାର ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଅଂଶୀଦାର ସଂସ୍ଥାର ପକ୍ଷ କିମ୍ବା ଅଂଶୀଦାର ନୁହନ୍ତି ଏବଂ ଭାଗୀଦାରି ଦଲିଲର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ, ଯେଉଁଥିରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟକାରୀ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ । ଆବେଦନକାରୀ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ, ଭାଗୀଦାରିତାର ଭଙ୍ଗ ଯୋଗୁଁ ଉତ୍ପନ୍ନ ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା; ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଚୁକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ବାଧ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ; ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରାଗଲେ, ଜଣେ ସ୍ଵାର୍ଥସମ୍ପନ୍ନ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡର ପରିସରଭୁକ୍ତ ନଥିବା କିଛି ପ୍ରତିକାର ଯୋଡ଼ି କିମ୍ବା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ ଦ୍ଵାରା ବାଧ୍ୟ ନଥିବା କିଛି ପକ୍ଷକୁ ଯୋଡ଼ି ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡକୁ ବିଫଳ କରିପାରିବେ; ଏପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ପ୍ରୟୋଜନର ବିରୋଧୀ ଏବଂ ଦେଖାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 89ର ଭାବନାର ମଧ୍ୟ ବିରୋଧୀ ହେବ; ଏବଂ ପ୍ଲାଟ କିଣିଥିବା ତୃତୀୟ ପକ୍ଷମାନେ ଭାଗୀଦାରିତାର ଭଙ୍ଗ ଏବଂ ସଂସ୍ଥାର ହିସାବ-ନିକାଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିବାଦର ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପକ୍ଷ ନୁହନ୍ତି; ତେଣୁ, ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବା ଉଚିତ ଥିଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଆଦେଶରେ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, କାରଣ ବାଦୀମାନେ ମକଦ୍ଦମାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିକାର ଦାବି କରିଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ କେତେକ ପ୍ରତିବାଦୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିର ପକ୍ଷ ନୁହନ୍ତି ।

ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ରାୟ ଦେଲେ : **1.1.** ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏବଂ ସମାଧାନ ଅଧିନିୟମ, 1996ର ଧାରା 8 ବ୍ୟତୀତ, ଅଧିନିୟମରେ ଏପରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ଯେ, ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଯଦି ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିର ପକ୍ଷମାନେ ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ଏପରି କୌଣସି ଆବେଦନ ଦାୟର କରିନଥାନ୍ତି, ତେବେ ବିଷୟଟିକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ବିଚାରପୀଠ ନିକଟକୁ ପଠାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ; ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ମକଦ୍ଦମାରେ, ବିବାଦର ମୂଳ ବିଷୟବସ୍ତୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଥମ ବିବୃତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏପରି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇନଥିଲେ; କିମ୍ବା ଏପରି ଆବେଦନ ସହିତ ମୂଳ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତି କିମ୍ବା ତାହାର ଯଥାବିଧି ପ୍ରମାଣିତ ନକଲ ସଂଲଗ୍ନ କରାଯାଇନଥିଲା । ତେଣୁ, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିର ପକ୍ଷମାନେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 (1) ଏବଂ (2)ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ ନକରିଥିବା ମାମଲାରେ, ବିବାଦର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ଦେଝାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିକାରୀତାକୁ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅପସାରଣ କରେ ନାହିଁ ।

1.2. ଅଧିନିୟମରେ ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ମକଦ୍ଦମାର ବିଷୟବସ୍ତୁରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିର ବିଷୟବସ୍ତୁ ସହିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିବାଦ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ବିଷୟଟିକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ବାଦର କାରଣ କିମ୍ବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ବିଭକ୍ତ କରି ମକଦ୍ଦମାର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେହିପରି, ଯେଉଁ ମାମଲାରେ ମକଦ୍ଦମାର କେତେକ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିର ପକ୍ଷ ନୁହଁନ୍ତି, ସେପରି ମାମଲାରେ କ'ଣ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଅଧିନିୟମରେ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ଏହାର ବିପରୀତରେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ, 1940ର ଧାରା 24 ଅନୁସାରେ, ଏକ ମକଦ୍ଦମାର କେତେକ ପକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିବାଦୀୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କରିବାକୁ ଆବେଦନ କରିପାରୁଥିଲେ ଏବଂ, ଯଦି ଉକ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ମକଦ୍ଦମାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟବସ୍ତୁଠାରୁ ପୃଥକ କରାଯାଇପାରେ, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କରିପାରୁଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଧାରାରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା ଯେ, ଯେଉଁ ପକ୍ଷମାନେ ଏପରି ଆବେଦନରେ ସାମିଲ ହୋଇନଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମକଦ୍ଦମାର କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ଜାରି ରହିବ ।

2. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ଅନୁସାରେ, ମକଦ୍ଦମାଟି ଏପରି ‘ଏକ ବିଷୟ’ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହାକୁ ପକ୍ଷମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କରିବାକୁ ସହମତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଯାହା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିର ପରିସରଭୁକ୍ତ ଅଟେ । ତେବେ, ଯଦି କୌଣସି ମକଦ୍ଦମା ଏପରି ଏକ ବିଷୟ

ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦାୟର କରାଯାଇଥାଏ, ଯାହା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିର ପରିସର ବାହାରେ ରହିଥାଏ ଏବଂ ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିର ପକ୍ଷ ନୁହନ୍ତି, ତେବେ ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା ୫ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ନାହିଁ ।

3.1. ଅଧିନିୟମର ଧାରା ୫କୁ ଏପରି ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ, ମକଦ୍ଦମାରେ ବାଦରକାରଣ କିମ୍ବା ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ କିମ୍ବା କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିର ପକ୍ଷ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଏବଂ ଏହାର ପକ୍ଷ ନଥିବା ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମକଦ୍ଦମାକୁ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ । ଏପରି କରିବା ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଅଧିନିୟମରେ ବିଚାର କରାଯାଇନଥିବା ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୂତନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା। ଯଦି ଏକ ମକଦ୍ଦମାର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ବିଭକ୍ତ କରିବାକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ଏପରି ପଦକ୍ଷେପକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶବ୍ଦବଳୀ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଆନ୍ତା । ଭାଷାରେ ଏପରି କୌଣସି ସୂଚନା ନଥିବାରୁ, କୌଣସି ନ୍ୟାୟିକ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଅଣାଯାଇଥିବା ମାମଲାର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିବା ଅନୁମୋଦିତ ନୁହେଁ ।

3.2. ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ପାଖରେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବା ଓ ଅନ୍ୟଟି ଦେଖାନୀ ଅଦାଲତରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ଦାଖଲ କରିବା ଦ୍ଵାରା ବିଚାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ବିଳମ୍ବିତ କରିବା । ଏହାଦ୍ଵାରା ବିବାଦର ଶୀଘ୍ର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାର ଖର୍ଚ୍ଚ କମାଇବାର ସମଗ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଫଳ ହୋଇଯିବ । ଏହା ମକଦ୍ଦମାର ଖର୍ଚ୍ଚ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ସହିତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରିବ ଏବଂ କେତେକ ସମୟରେ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ମଞ୍ଚ ଦ୍ଵାରା ପରସ୍ପରବିରୋଧୀ ରାୟ ଓ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ମଧ୍ୟ ରହିବ ।

4. ଅଧିନିୟମର ଧାରା ୫ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପାଇଁ ଦେଖାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା ୫୭ର ଆଶ୍ରୟ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଧାରା ୫୭ ଏକ ଭିନ୍ନ ଆଧାରରେ ପ୍ରଣୀତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏପରି ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପ୍ରୟୋଗ ହେବ, ଯେଉଁଠାରେ ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତି ନଥାଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଉକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଦେଖାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା ୫୭ରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପ୍ରତି ନିଜର ବିବେକ ପ୍ରୟୋଗ

କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ଅନୁସାରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଧାରାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼େ ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେଖାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 1174/2002

ମୁମ୍ବାଇ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 18.9.2001 ତାରିଖର ଏ.ପି. ସଂଖ୍ୟା 500/2001 ମାମଲାରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ରାୟ ଓ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଅପିଲ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଶେଖର ନାଫାଡେ, ଇ.ସି. ଅଗ୍ରୱାଲ, ମହେଶ ଅଗ୍ରୱାଲ, ରଷି ଅଗ୍ରୱାଲ, ଆଲୋକ ଅଗ୍ରୱାଲ, ମନୁ କୃଷ୍ଣନ ଏବଂ ବିବେକ ଯାଦବ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆର୍.ଏଚ୍. ନରିମାନ, ଏନ୍.ଆର୍. ଚୌଧୁରୀ, ଜୟ ସିଂଘାନିଆ ଏବଂ ସୋମନାଥ ମୁଖାର୍ଜୀ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଶାହ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ଵାରା ଦାୟର ଅପିଲଟି ବଢ଼େ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା 18.9.2001 ତାରିଖରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 500/2001ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଓ ଆଦେଶ ବିରୋଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଓ 2 30 ଏପ୍ରିଲ 1992 ତାରିଖରେ ଏକ ଭାଗୀଦାରିତା ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଅନୁଯାୟୀ ଏମ/ଏସ୍ ହେତାଲି କନଷ୍ଟ୍ରକ୍ସନ୍ କମ୍ପାନୀ ନାମ ଓ ଶୈଳୀରେ ବ୍ୟବସାୟ ପରିଚାଳନା କରିବା ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ଜୟକୀର୍ତ୍ତି ମେହତାଙ୍କର ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ଜମିର ବିକାଶ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଜମିକୁ ଶ୍ରୀମତୀ ଜୟକୀର୍ତ୍ତି ମେହତା ତାଙ୍କର ପୁଞ୍ଜି ଅବଦାନ ଭାବରେ ଆଣିଥିଲେ । ଜମିର ମୂଲ୍ୟ Rs. 65,51,000 ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏପ୍ରିଲ 1992ରେ ଏକ ଅଜାଲିକା ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଏକ ଯୋଜନା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 20.1.1993 ତାରିଖରେ ନିର୍ମାଣ ଆରମ୍ଭ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି ଯେ, ନିର୍ମାଣ ଆରମ୍ଭ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଜାରି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଉକ୍ତ ଭାଗୀଦାରିତା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପୁଞ୍ଜି ଅବଦାନ ଭାବେ Rs. 1,25,00,000 ଥିଲା । 11.3.1993 ତାରିଖର ରାୟ ଦ୍ଵାରା ଶ୍ରୀମତୀ ଜୟକୀର୍ତ୍ତି ମେହତାଙ୍କୁ ଭାଗୀଦାରୀ ସଂସ୍ଥାରୁ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଶ୍ରୀମତୀ ମେହତାଙ୍କ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ପରେ ଅନ୍ୟ ଭାଗୀଦାରମାନେ

ଭାଗୀଦାରୀ ଜାରି ରଖିବେ ବୋଲି ସହମତି ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଶ୍ରୀମତୀ ଜୟକୀର୍ତ୍ତି ମେହତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆବେଦନକାରୀ ଉକ୍ତ ଭାଗୀଦାରୀ ସଂସ୍ଥାକୁ Rs. 60,88,000 ରାଶି ଯୋଗାଇ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା 11.3.1999 ତାରିଖର ରାୟ ଅନୁଯାୟୀ Rs. 5,24,000 ରାଶି ସହିତ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାଛଡ଼ା, ଜଣେ ଶ୍ରୀ କୀର୍ତ୍ତି ଦେଶାଇଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାୟର ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ Rs. 47,50,000 ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଭାଗୀଦାରୀ ସଂସ୍ଥା M/s ଲକ୍ଷ୍ମଣ କମର୍ସିଆଲ୍ ଏବଂ ଫାଇନାନ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିଥିଲା ଏବଂ ତଦନୁସାରେ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି ଯେ, 1996 ରୁ 1998 ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପୁଞ୍ଜିରେ କୌଣସି ଅବଦାନ ନ ଦେଇ ଭାଗୀଦାରୀ ସଂସ୍ଥାରୁ କିଛି ଅର୍ଥ ନେଇଯାଇଥିଲେ । 7.4.1998 ତାରିଖରେ, ରଣ ପରିଶୋଧ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭାଗୀଦାରୀ ସଂସ୍ଥାର ରଣଦାତାମାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚଟି ଫ୍ଲାଟ୍ ବିକ୍ରୟ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ଅର୍ଥ ସଂସ୍ଥାକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏପ୍ରିଲ 1999ରେ, ଏମ୍/ଏସ୍ ଲକ୍ଷ୍ମଣ କମର୍ସିଆଲ୍ ଏବଂ ଫାଇନାନ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ଫ୍ଲାଟ୍ ନମ୍ବର 401ରୁ 701 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ କ୍ରେତାଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ କରିଥିଲେ । 23.6.1999 ତାରିଖରେ, ଭାଗୀଦାରୀ ସଂସ୍ଥା ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ସାପେକ୍ଷରେ, ପୂର୍ବରୁ ବିକ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା ଫ୍ଲାଟ୍ଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏମ୍/ଏସ୍ ଷ୍ଟେସ୍ ଏଣ୍ଡ ଜିମଖାନା ଲିମିଟେଡ୍ ପକ୍ଷରେ ଏକ ହସ୍ତାନ୍ତରଣ ଦଲିଲ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲା । 1.1.1999 ତାରିଖରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଆୟକର ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପତ୍ର ଲେଖି ଭାଗୀଦାରୀ ସଂସ୍ଥାର ଆକଳନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ । ତଦନୁଯାୟୀ, 30.3.2000 ତାରିଖରେ ଆକଳନ ଆବେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ତା'ପରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଭାଗୀଦାରୀ ସଂସ୍ଥାର ଭଙ୍ଗ ଏବଂ ହିସାବ ନିକାଶ ପାଇଁ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 1991/2000 ଦାୟର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ସହିତ, ଭାଗୀଦାରୀ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ଵାରା M/s ଷ୍ଟେସ୍ ଏଣ୍ଡ ଜିମଖାନା ଲିମିଟେଡ୍ ସପକ୍ଷରେ କରାଯାଇଥିବା ହସ୍ତାନ୍ତରଣ ଦଲିଲକୁ ମଧ୍ୟ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ବିଭିନ୍ନ ଅନ୍ତରୀଣ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ବି. ମୋସନ୍ ସୁଚନା ସଂଖ୍ୟା 1576/2000 ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ସେହି ଦିନ ଆବେଦନକାରୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏବଂ ସମାଧାନ ଅଧିନିୟମ, 1996ର ଧାରା 8 ଅଧୀନରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ (ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଯାହାକୁ ‘ଅଧିନିୟମ’ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି) । ଉକ୍ତ ଆବେଦନକୁ ମୋସନ୍ ସୁଚନା ସହିତ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ରଖାଯାଇଥିଲା ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 2812/2001 ଥିବା ଏକ ନୂତନ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ମକଦ୍ଦମାରେ ଥିବା ସଂସ୍କାର ଭଙ୍ଗ, ହିସାବ-ନିକାଶ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରତିକାର ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମାରେ ଥିବା ପ୍ଲାଟଗୁଡ଼ିକର ହସ୍ତାନ୍ତରଣକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାର ପ୍ରତିକାର ମଧ୍ୟ ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା 9 ମେ, 2000ରେ ଦାୟର କରିଥିବା ମକଦ୍ଦମାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନେଇଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 500/2001 ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଆବେଦନକୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଏହି ଦାବି କରି ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ, ମକଦ୍ଦମାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଚୁକ୍ତିର ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ପ୍ରତିକାରଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ଚୁକ୍ତିର ପକ୍ଷ ଥିବା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଓ 2ଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଅବଶିଷ୍ଟ 23 ଜଣ ପକ୍ଷଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମଧ୍ୟ ଦାବି କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁମାନେ ବିବାଦୀୟ ପ୍ଲାଟଗୁଡ଼ିକର କ୍ରେତା/କର୍ତ୍ତୃତ ଭଡ଼ାଟିଆ ଅଟନ୍ତି ।

ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କର 18.9.2001 ତାରିଖର ରାୟ ଓ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ, ମକଦ୍ଦମାରେ ବାଦୀ ବିଘଟନ ଓ ହିସାବ-ନିକାଶର ପ୍ରତିକାର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରତିକାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି । ମକଦ୍ଦମାର ସମସ୍ତ ପ୍ରତିବାଦୀ ଭାଗୀଦାରି ସଂସ୍କାର ପକ୍ଷ କିମ୍ବା ଅଂଶୀଦାର ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ଭାଗୀଦାରି ଦଲିଲର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ, ଯେଉଁଥିରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟକାରୀ ନୁହେଁ । ସର୍ବାଧିକ ମକଦ୍ଦମାର ବିଷୟବସ୍ତୁର କେବଳ ଏକ ଅଂଶକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଯାଇ ପାରିଥାନ୍ତା । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଯେଉଁ ପକ୍ଷମାନେ ଚୁକ୍ତିର ପକ୍ଷ ନୁହଁନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷମତା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନାହିଁ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଭାଗୀଦାରି ଚୁକ୍ତିର ପକ୍ଷ ଥିବା ଏବଂ ଯେଉଁ ଚୁକ୍ତିରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ ରହିଛି, ସେହି ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମକଦ୍ଦମାର ବିଷୟବସ୍ତୁର କିଛି ଅଂଶକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇବା ସମ୍ଭବୀୟ ବିକଳ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ମଧ୍ୟ ଖାରଜ କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ, ଏପରି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଧିନିୟମରେ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ନୁହେଁ । ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ପ୍ରୟୋଜନ ହେଉଛି ଏକାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଏଡ଼ାଇବା ଏବଂ ଏକାସାଙ୍ଗରେ ଦୁଇଟି ମଞ୍ଜୁ ଏହି ବିଷୟରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ନଦେବା । ଉକ୍ତ ରାୟ ଓ ଆଦେଶକୁ ଏହି ଆବେଦନରେ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଶେଖର ନାୟାଡେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ, ଭାଗୀଦାରୀର ବିଘଟନ ଯୋଗୁଁ ଉତ୍ତର ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ସେ ଆହୁରି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ, ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଭାଗୀଦାରୀ ଦଲିଲରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଚୁକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ବାଧ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଓ 2 କ୍ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତର ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ । ସେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଆପୋଷ-ଫଏସଲା ଧାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନ ଥିବା କେତେକ ପ୍ରତିକାରକୁ ଯୋଡ଼ି କିମ୍ବା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଧାରା ଦ୍ଵାରା ବାଧ୍ୟ ନ ଥିବା କେତେକ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ଯୋଡ଼ି ଜଣେ ଆଗ୍ରହୀ ପକ୍ଷ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଧାରାକୁ ପଣ୍ଡ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଆଇନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟର ପରିପକ୍ଷୀ ହେବ ଏବଂ ଦେଝାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 89 ର ଭାବନା ବିରୋଧୀ ହେବ ।

ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷ, ଯିଏ କି କମ୍ପାନୀର ଷ୍ଟକ୍-ଇନ୍-ଡ୍ରୋଡ୍ (ବ୍ୟବସାୟିକ ସମ୍ପତ୍ତି) ଥିବା ଫ୍ଲଟକୁ କିଣିଛନ୍ତି ଏବଂ ଫର୍ମର ବ୍ୟବସାୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାରବାର କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ କମ୍ପାନୀର ବିଘଟନ ଏବଂ ହିସାବନିକାଶ ସମ୍ପର୍କିତ ଭାଗିଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିବାଦରେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପକ୍ଷ ନୁହଁନ୍ତି; ତେଣୁ, ଏହି ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା ।

ଏହାର ବିପରୀତରେ, ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଆଡଭୋକେଟ୍ ଶ୍ରୀ ଆର୍. ଏଫ୍. ନରିମାନ୍ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ଆଦେଶରେ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ବାଦୀମାନେ ମକଦ୍ଦମାରେ ଏପରି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିକାର ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ 3 ରୁ 25 ନଂ. ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରାଜିନାମାରେ ପକ୍ଷ ନୁହଁନ୍ତି । ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ବିଜ୍ଞ କାଉନସେଲଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ତାପିତ ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଆକଳନ କରିବା ପାଇଁ, ଆମେ ଆଇନର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପ୍ରାବଧାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଧାରା 5 ଏବଂ 8 କୁ ଉଦ୍ଘୃତ କରିବୁ, ଯାହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଟେ: -

"ଧାରା 5. ନ୍ୟାୟିକ ହସ୍ତକ୍ଷେପର ପରିସରାବର୍ତ୍ତମାନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଇନରେ ଯାହା କିଛି ଆଇନ କାହିଁକି, ଏହି ଭାଗ ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକରେ, ଏହି ଭାଗରେ ଯେଉଁଠାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ତାହା ବ୍ୟତୀତ, କୌଣସି ନ୍ୟାୟିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବେ ନାହିଁ ।

ଧାରା 8. ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତି ଥିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇବାର କ୍ଷମତା - (1) ଯେଉଁ ବିଷୟଟି ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅଟେ, ସେହି ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ନ୍ୟାୟିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଇଛି, ସେହି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଯଦି କୌଣସି ପକ୍ଷ ବିବାଦର ମୂଳ ବିଷୟବସ୍ତୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜର ପ୍ରଥମ ବିବୃତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବା ସମୟରୁ ବିଳମ୍ବ ନକରି ଆବେଦନ କରେ, ତେବେ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇବେ ।

(2) ଉପ-ଧାରା (1)ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନ ସହିତ ମୂଳ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତି କିମ୍ବା ତାହାର ଯଥାବିଧି ପ୍ରମାଣିତ ନକଲ ସଂଲଗ୍ନ ନଥିଲେ, ଉକ୍ତ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

(3) ଉପ-ଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିବା ଏବଂ ବିଷୟଟି ନ୍ୟାୟିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇପାରିବ କିମ୍ବା ଜାରି ରଖାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ।

ଧାରା 8ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପାଇଁ ଧାରା 5ର କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା କେବଳ ଏତିକି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଯେ, ଅଧିନିୟମର ଭାଗ-1 ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକରେ, ଅଧିନିୟମରେ ଯେଉଁଠାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ତାହା ବ୍ୟତୀତ, ନ୍ୟାୟିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବେ ନାହିଁ । ଧାରା 8 ବ୍ୟତୀତ, ଅଧିନିୟମରେ ଏପରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ଯେ, ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ନିକଟକୁ ପଠାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ନିମ୍ନଲିଖିତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ବିଷୟଟିକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ବିଚାରପୀଠ ନିକଟକୁ ପଠାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ— (1) ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିର ପକ୍ଷମାନେ ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ନିକଟକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ଏପରି କୌଣସି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିନଥିଲେ; (2) ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ମକଦ୍ଦମାରେ, ବିବାଦର ମୂଳ ବିଷୟବସ୍ତୁ

ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଥମ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏପରି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇନଥିଲା, କିମ୍ବା (3) ଏପରି ଆବେଦନ ସହିତ ମୂଳ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରୁଚ୍ଛି କିମ୍ବା ତାହାର ଯଥାବିଧି ପ୍ରମାଣିତ ନକଲ ସଂଲଗ୍ନ କରାଯାଇନଥିଲା । ତେଣୁ, ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରୁଚ୍ଛିର ପକ୍ଷମାନେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8ର ଉପ-ଧାରା (1) ଓ (2) ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ ନକରିଥିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ ମକଦ୍ଦମାର ବିବାଦର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ଦେଖାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷମତାକୁ ବାଦ ଦିଏ ନାହିଁ ।

ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ଅଧିନିୟମରେ ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ମକଦ୍ଦମାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରୁଚ୍ଛିର ବିଷୟବସ୍ତୁ ସହିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ, ସେତେବେଳେ ସମଗ୍ର ବିଷୟକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇବା ଆବଶ୍ୟକ । ମକଦ୍ଦମାର କାରଣ କିମ୍ବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ବିଭକ୍ତ କରି ମକଦ୍ଦମାର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ।

ତୃତୀୟତଃ, ଯେଉଁ ମାମଲାରେ ମକଦ୍ଦମାର କେତେକ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରୁଚ୍ଛିର ପକ୍ଷ ନୁହନ୍ତି, ସେପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ କ’ଣ କରିବାକୁ ହେବ, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ଏହାର ବିପରୀତରେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ, 1940ର ଧାରା 24 ଅନୁଯାୟୀ, ଏକ ମକଦ୍ଦମାର କେତେକ ପକ୍ଷ ନିଜମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିବାଦୀୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇବାକୁ ଆବେଦନ କରିପାରୁଥିଲେ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇପାରୁଥିଲେ, ଯଦି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମକଦ୍ଦମାର ଅବଶିଷ୍ଟ ବିଷୟବସ୍ତୁଠାରୁ ପୃଥକ କରିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଧାରାରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଯେଉଁ ପକ୍ଷମାନେ ଏପରି ଆବେଦନରେ ସାମିଲ ହୋଇନଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମକଦ୍ଦମା ଜାରି ରହିବ ।

ଧାରା 8ରେ ବ୍ୟବହୃତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଭାଷା ହେଉଛି— “ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରୁଚ୍ଛିର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥିବା ଏକ ବିଷୟରେ” । ନ୍ୟାୟାଳୟ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ତେଣୁ, ମକଦ୍ଦମାଟି ଏପରି ‘ଏକ ବିଷୟ’ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହାକୁ ପକ୍ଷମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇବାକୁ ସହମତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଯାହା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରୁଚ୍ଛିର ପରିସରଭୁକ୍ତ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଏପରି ‘ଏକ ବିଷୟ’ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦାୟର କରାଯାଏ, ଯାହା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରୁଚ୍ଛିର ପରିସର ବାହାରେ ରହିଛି ଏବଂ ଯେଉଁଥିରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରୁଚ୍ଛିର ପକ୍ଷ ନଥିବା କେତେକ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଛନ୍ତି, ସେପରି

କ୍ଷେତ୍ରରେ ଧାରା ୫ର ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ‘ଏକ ବିଷୟ’ ବୋଲି ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦରୁ ସୂଚିତ ହୁଏ ଯେ, ମକଦ୍ଦମାର ସମଗ୍ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରୁକ୍ତିର ଅଧୀନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିଚାରଣୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ଯଦି ବିବାଦକୁ ଆଂଶିକ ଭାବେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ବିଧାନ ନଥାଏ, ତେବେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା ୫ ଅନୁସାରେ ଏପରି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇପାରିବ କି ? ଆମ ମତରେ, ଧାରା ୫ର ଏପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା କଷ୍ଟକର, ଯାହା ଅଧୀନରେ ବାଦର କାରଣ, ଅର୍ଥାତ୍ ମକଦ୍ଦମାର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ବିଭକ୍ତ କରିବା, କିମ୍ବା କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରୁକ୍ତିର ପକ୍ଷ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମକଦ୍ଦମାକୁ ବିଭକ୍ତ କରିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ । ଏହା ଅଧିନିୟମରେ ବିଚାର କରାଯାଇନଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ନୂତନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ସଦୃଶ ହେବ । ଯଦି ମକଦ୍ଦମାର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ବିଭକ୍ତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା ଏପରି ପଦକ୍ଷେପକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶବ୍ଦବଳୀ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଆନ୍ତା । ଯେହେତୁ ଧାରାର ଭାଷାରେ ଏପରି କୌଣସି ସୂଚନା ନାହିଁ, ତେଣୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ନ୍ୟାୟିକ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ବିଭକ୍ତ କରିବା ଅନୁମତିଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ମକଦ୍ଦମାକୁ ଦୁଇଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରି, ଗୋଟିଏ ଭାଗର ନିଷ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଭାଗର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦେଖାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯିବା ଦ୍ୱାରା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଭାବେ ମକଦ୍ଦମାର ଶୁଣାଣିରେ ବିଳମ୍ବ ହେବ । ବିବାଦର ଶୀଘ୍ର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାର ଖର୍ଚ୍ଚ କମାଇବାର ସମଗ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏପରି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ବିଫଳ ହୋଇଯିବ । ଏହା ମକଦ୍ଦମାର ଖର୍ଚ୍ଚ ବଢ଼ାଇବା ସହିତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ହଇରାଣ ମଧ୍ୟ କରିବ ଏବଂ କେତେକ ସମୟରେ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ମଞ୍ଚ ଦ୍ୱାରା ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ରାୟ ଓ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିବ । ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇବା ଉଚିତ ଥିଲା ବୋଲି ଯୁକ୍ତିର ସମର୍ଥନରେ ଦେଖାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା ୫୭ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆମ ମତରେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା ୫ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପାଇଁ ଦେଖାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା ୫୭ର ଆଶ୍ରୟ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଧାରା ୫୭ ଭିନ୍ନ ଭିତ୍ତିରେ ରହିଛି ଏବଂ ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରୁକ୍ତି ନଥିବା ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ଏହା

ପ୍ରୟୋଗ ହେବ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଦେଖାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 89ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାରକୁ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଧାରାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଶେଷରେ, ଧାରା 8ରେ ବ୍ୟବହୃତ ଭାଷାକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ, ଆମ ମତରେ, ଭାରତୀୟ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ, 1940ର ଧାରା 34ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ବିଭିନ୍ନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ, କାରଣ ଉକ୍ତ ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ, ଯେଉଁ ମାମଲାରେ ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇବା ଆବଶ୍ୟକ, ସେହି ମାମଲାରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ବିଷୟରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ବିବେଚାଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ, ଏହି ଅପିଲରେ କୌଣସି ସାରବତ୍ତା ନଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଉଛି । ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ପକ୍ଷମାନେ ମକଦ୍ଦମାର ଶୀଘ୍ର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିପାରିବେ ।

ଏନ୍. ଜେ.

ଆବେଦନଟି ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ପୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ

ସୁକନ୍ୟା ହୋଲିଙ୍ଗସ୍ ପ୍ରା. ଲି. ବନାମ ଜେ.ଏଚ୍. ପାଣ୍ଡା [ଶାହ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି]

ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ
ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ, ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।